

Vör Jericht

Friedel Kluth

Pitter sinne Nobber woar Richter an et Schöffengericht. Die Twi'e verstunge sech joot, on se duzden sech all en ganze Tiet. Wenn et jätt tu helpe joav, woad aanjepackt on neet lang jefackelt. On em Su'emer woad och döcks tusaame d'r Jrill aanjeschmiete on sech en Fläsch Bier jejönnt.

Eenes Daachs kreäch Pitter enne hochoffizielle Breef möt enne Stempel von de Justizbehörde drop. Heä woar als Schöffe vüürjeschlaare woade on sollte en entsprechende Erklärung ongerschrieve. Mann, dat woar joa jätt! Vör sonne wichtije Posten koob m'r schließlich neet Jeddereene jebruuke. Pitter woar mächtig stolz. On sinn Draut noch en Beddsche miehrl!

An twi'e Verhandlunghe haat heä entösche all Schöffe jespellt on haat an d'r „Namen des Jestzes“ mötjewirekt, wie et eenes Daachs d'r Zufall woll, dat sinne Nobber bee sinn nächste Termin deä vorsitzende Richter woar.

De Verhandlung woar eröffnet, de Personalien woare fassjestellt, d'r „zu verhandelnde Sachverhalt“ jeklärt, on d'r Staatsanwalt heel sinn Plädoyer. Heä haat joot

jesproake, on wie heä veädich woar, sätt minne Nobber, also deä Richter: „Da hammse abber auch janz Recht, Herr Staatsanwalt.“

Dann jing deä Verteidijer enn de Bütt. Wat de Rhetorik aanjeht, stung deä däm Staatsanwalt nix noa! Wie heä möt sin Pladoyer veädich woar, ki'ek deä Richter öm aan on sätt: „Herr Verteidijer, da hammse janz Recht!“

Pitter beuchde sech en Beddsche erüever noa deä Richter, deä träck neäven öm soat on flüsterde öm en et Uhr: „Doo kannz dänne doch neet Beide Reit jeäve!“

Deä Richter stutzt, kikt Pitter aan on sätt: „Doa hässe och wier Reit!“

Tu Huus

Ihr könnt öch neet vürstelle, wat mech des Daach passiert öss! Ech jonn hee be os duur de Fußjängerzone, on wäm treff ech doa? Osen Herrjott! Ech vrochde: " Wat mäcks doo dann en Anroeth?" Heä kikt mech aan, jrüeselt on sätt: " **Home-Office**"